

bocsánatkérő csúf üzenet

A-nak

Küszöbén az estnek

csillagfakadáskor
dalba fog az ember

ha már fáj a sorsa
nagyon szépen fájjon

küszöbén az estnek
csillagfakadáskor
(*Utassy József: Motívum*)

*küszöbén az estnek
csillagfakadáskor
ne haragudj kedves
kimész az udvarra
kint cigarettázol
küszöbén az estnek
csillagfakadáskor*

*most már mindig ez lesz
légy lehetek bárhol
szeretek szeretnek
ez bocsánatkérő
csúf üzenet fájó
most már mindig ez lesz
légy lehetek bárhol*

*majdnem telihold van
voltál aki voltál
voltam aki voltam
hó kinn szív bennszakad
ne mondd hogy vadon táj
majdnem telihold van
voltál aki voltál*

*odafönn csillagok
lenn cigi parázslík
hol vagy és hol vagyok*

*ha elmegy az egyik
jön marad a másik
odafönn csillagok
lenn cigi parázslík*

*bemész cigaretta-
csikk ez is eloltva
pestújhely felett a
felhőtlen égen új-
hold vékony sarlója
gyűl a cigaretta-
csikk hamutartóban*

Hazugságaink Legnagyobbika

Hiánybetegségeink legnagyobbika
(Nemes Nagy Ágnes)

*Építettek templomokat, Neked, az Úr házáat, Akinek nem kell, nem laksz sehol,
hontalan csöves se, nem vagy.*

Lakhatatlan a föld, ezért ide költöztettek.

*Isten szabad ege alatt elszabadultak az állatok, az emberek, az élet, úgy
gondolták, értelmet adnak neki, Téged.*

Miért kell értelem, minnek? Kinek? Csak úgy léteünk, nem elég?

*Tudjuk, milyen a félelem, a testi kín, a becstelenség, úszunk folyóban, eszünk
citromalmát, fogunk körzöt, téglát, cédulát, nő a körmünk.*

*Miért kellesz Te ehhez? Aki nem fogantál gyönyörben, nem születél vérben és
mocsokban, nem élsz, csak uralkodol örökkön örökké, á, nem.*

*Nem halsz meg, nem gyűlnek a gyümölcslevekek halálos éjjeliszekevényeden, nem
dobják ki Veled együtt, nem szellőztetnek Utánad.*

*Egyszülött fiad adtad értünk, ki kérte? Ez is ki van találva, szépen, a szeplőtelen
fogantatás. Vagy fájdalommal szüled a te gyermekedet? Akkor most mi van?*

Az van, hogy nem vagy.

Elküldted fiad, alámerüljön, keresztelkedjen meg a lét vizében, szülessen, éljen, kínhalált haljon, és Te magára hagyta, messziről figyelted, magasról leszartad, sikerül-e a kísérlet.

Túl jól sikerült, Uram.

És ahelyett, hogy hagyta volna meghalni, elbomlani, mint itt a földön, a földben, azonképpen az égben is porban elszállani, mint mindannyian, feltámasztod.

Micsoda blaszfémia!

Mert örök életű leszel a földön, Te, mi eltűnünk, most és mindörökké.

Jól kigondoltad, mondanám, ha volnál. Jól kigondolták apostolaid, kivált Pál, aki betöltötte Jézus hiányát, az üres sziklasírt.

Azóta etetnek, itatnak Veled bennünket. Egyétek és igyátok, mert ez az én testem, vérem.

*És komolyan gondolják.
Komolyan gondolod?*

Hagyj bennünket élni, meghalni. És ne vigy minket kísértésbe, a boldog feltámaszás reménye alatt még életünkben várni az örök életet.

Egyszer élünk, Uram, itt és most, ami, amíg még van.

Míg megy odafönt, megy a délután.

Fölöttünk az ég, felhőivel hámló platán.

Van Neked fölötted?

Eszünk, iszunk, ölelünk, alszunk, kinyújtózunk a halál oldalán.

Ehhez Te nem kellesz.

Sajnálom, hogy ezt nem élheted meg.

Aki azáltal vagy, hogy Hozzád szólok, és azt mondom, nem vagy.

Általam vagy.

A lét, ha belegondolunk, elviselhetetlen, elviselhetőbb Veled – az örök élet ígérete! Értem én.

Hát akkor ne gondoljunk bele.

Uram, hiányod az élet dicsérete.

Van körmünk, keresztfára vésni vele.

Tele a világ krikszkrakszokkal, útszéli krisztusokkal, templomokkal. Napjainkkal lapozgatjuk a liturgikus öröknaptárat, húsvétig tart a karácsony, karácsonyig tart a húsvét.

Valahogy mérni kell az időt, belátom, megünneplem születésed, halálod.

Valahogy élni kell, Úr napjától Úr napjáig.

Boldogok, akik hisznek Benned.

Aki bújt, aki nem, örök életű lesz itt és most a földön.

Nem vagy. Ha vagy, csak maradj Magadnak.

Úr napjára virrad az élet, örökhétfő.

A Legnagyobb Hazugság Vagy.

Egy szót se szóltam.

De most már késő.

A szövegben Nemes Nagy Ágnes-, Juhász Gyula-, bibliai, József Attila-, Kundera-, [pápista karácsony-], Csokonai-, Petri-idézetek, -parafrázisok.